

Ιεροδιάκονος Κορνήλιος Γρηγοριάτης (1924 - 29 Οκτωβρίου 1951)

/ [Συναξαριακές Μορφές](#)

Ιεροδιάκονος Κορνήλιος Γρηγοριάτης, ο πολύ αγαπητός απ' όλους.

Ιεροδιάκονος Κορνήλιος Γρηγοριάτης, ο πολύ αγαπητός
απ' όλους.

Ο κατά κόσμον Χαράλαμπος Θεοδώρου Καραμαντζάνης γεννήθηκε στην Αθήνα το 1924. Γόνος πολύτεκνης και φτωχής οικογένειας. Αδελφό είχε τον ιερομόναχο Αθηναγόρα Ολυμπίτη.

Το 1944 έφυγε κρυφά από το σπίτι του για το Άγιον Όρος. Στις 17.8.1945 προσήλθε στην ιερά μονή Γρηγορίου. Το 1946 εκάρη μοναχός και στις 29.10.1946 χειροτονήθηκε διάκονος από τον μητροπολίτη Μιλητουπόλεως Ιερόθεο. Ήταν πολύ αγαπητός απ' όλη την αδελφότητα και περισσότερο από τον ηγούμενό του Βησσαρίωνα (+1972). Ήταν και καλός ιερορράπτης.

Από μικρός είχε αρκετά φιλάσθενη κράση. Έπασχε από οξεία μυο-καρδίτιδα και ρευματισμούς. Το τέλος του ήταν οσιακό. Είχε ετοιμασθεί με το μυστήριο του θείου και ιερού Ευχελαίου και τη συχνή θεία Κοινωνία. Ανεπαύθη κατά την αγρυπνία της δεύτερης πανηγύρεως της μονής, της αγίας Αναστασίας της Ρωμαίας, όπου εκεί φυλάγεται μεγάλ-λο μέρος των τίμιων και χαριτόβρυτων λειψάνων της, στις 29.10.1951, ημερομηνία κατά την οποία προ πενταετίας είχε χειροτονηθεί. Την ίδια ημέρα κηδεύτηκε κι ετάφη προεξάρχοντος πάλι του μητροπολίτου Ιεροθέου, μέσα σ' ένα κλίμα βαθιάς συγκινήσεως.

Ο ηγούμενος Βησσαρίων έγραφε προς την αδελφή τού μακαριστού Κορνηλίου: «Μετά μεγάλης λύπης μου και σπαραγμού καρδιάς σας αναγγέλλω ότι το λατρευτόν πνευματικόν μου τέκνον και αγαπητός σας αδελφός Κορνήλιος ιεροδιάκονος εξεδήμησε προς Κύριον χθες λίαν πρωίαν και η κηδεία του εγένετο αυθημερόν. Δυστυχώς όλως αποτόμως προσεβλήθη κεραυνοβόλως η καρδιά του και δεν προλάβαμε να τον μεταφέρωμεν εις Θεσσαλονίκην, καθόσον οι ιατροί απηγόρευσαν την μεταφοράν του ως λίαν επικίνδυνον διά να μη μείνη εις τον δρόμον ... Στο τέλος του είδε την αγίαν Αναστασίαν και εφώναξε εις τους αδελφούς που τον περιποιούντο: "Δεν βλέπετε αυτήν την νέα γυναίκα που ήλθε και μου έφερε καινούργια ρούχα και πήρε τα δικά μου τα παλιά;" και σε 5 λεπτά της

ώρας ξεψύχησεν ανώδυνα σαν το πουλάκι».

Ο αδελφός του π. Αθηναγόρας έγραφε γι' αυτόν: «Κατά την ώρα της θείας Λειτουργίας έκλεισε τα μάτια του και εκοιμήθη εν Κυρίω, φτερουγίζοντας για τον Παράδεισο, αφού προηγουμένως -κατά την μαρτυρία του Ηγουμένου- είδε εν οράματι την Αγία Αναστασία “να του φέρνη ρούχα καινούργια και λευκά, παίρνοντας τα δικά του τα παλιά”! Η εξόδιος ακολουθία έγινε από τον Αρχιερέα Ιερόθεο, εν μέσω γενικής συγκινήσεως των Πατέρων. Τον έκλαυσαν πολύ όλοι. Τους ήταν πολύ αγαπητός, όπως έλεγαν και σε μένα, όταν αργότερα αρκετές φορές επισκέφθηκα την Μονή. Ας είναι η μνήμη του αιώνια και η μακαρία ψυχούλα του ας συγχορεύει μετά των Αγγέλων και των Αγίων».

Ο διακο-Κορνήλιος Γρηγοριάτης είναι ο νεότερος μοναχός του παρόντος Γεροντικού. Εκοιμήθη μόλις 27 ετών. Τον άρπαξε ο ουρανός ίνα μη η κακία του παρόντος κόσμου αλλάξει τη σύνεσή του.

Πηγες - Βιβλιογραφία:

Μοναχολόγιον Ιεράς Μονής Γρηγορίου. Αθηναγόρου Καραμαντζάνη αρχιμ., Όσα δεν πήρε ο άνεμος..., Θεσσαλονίκη 2006, σσ. 106-110.

Πηγή: Μοναχού Μωυσέως Αγιορείτου, Μέγα Γεροντικό εναρέτων αγιορειτών του εικοστού αιώνας Τόμος Α' - 1901-1955, σελ..461-462, Εκδόσεις Μυγδονία, Α' Έκδοσις, Σεπτέμβριος 2011.